

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXIX. De transitu Patrum S.J. ad alios Religiosos Ordinines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXIX. Pontificatus Nostri anno Decimo-nono.

CLXIX. Confirmatur Constitutio Gregorii XIII. de transitu Patrum Societatis Jesu post emissionem votorum ad alios religiosos Ordines.

Laudata Constitutio edita fuit 1579. Oct. 24. P. 8. & hic refertur una cum Constitutionibus Pauli III. ed. 1549. Oct. 18. P. 15. & Pii IV. ed. 1565. Nov. 26. P. 6. de eadem re agentibus. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Jun. 14. P. 5. agitur de ejusdem Presbyteris a Præposito Gen. d. Societatis.

Dat. 1. Dec. 1719. An. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sacri Apostolatus ministerio per abundantiam divinæ gratiæ licet nullis nobis suffragantibus meritis præfidentes ex injuncti Nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem summis desiderantes affectibus, eisque propterea, quæ præsertim à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri provide sancita, & ordinata comperimus, ut firma, & illibata persistant, exactiusque observentur, Apostolicæ Nostre Confirmationis robur libenter adjicimus, ejusdemque muneris partes perpensis studiis impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

S. 1. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis Societatis Jesu, quod alias felic. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut tam Indiis Orientalibus, & Occidentalibus, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam, nemo five ex Clericis Regularibus ejusdem Societatis, five Professus, five Scholaris, five Coadjutor post emissâ in dictâ Societate vota etiam simplicia sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis ad quempiam alium Ordinem, nisi de expressâ Romani Pontificis, vel Præpositi Generalis prædictæ Societatis licentia, etiam perfectioris, & melioris vitæ prætextu, seu contemplatione, transire auderet, seu præsumeret, decrevit, & ordinavit per suas Literas sub Plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1579. nono Kalendas Octobris expeditas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio præd. Gregorii XIII.

S. 2. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. *Ad perpetuam rei memoriam.* Decet Romanum Pontificem, æqui bonique supremum assertorem, aberrantibus tramites excludere, districtèque consilia prævaricantia reprimere, ne obcæcæ mentis apparens virtus in damnationis periculum sestantes trahat, aliisque perditionis viam sternat. Dudum siquidem felic. record. Paulus Papa Tertius Prædecessor Noster, inter alia Societati Jesu, illiusque Præposito, & Personis pro tempore existentibus, per eum concessa privilegia, per quasdam suas Literas, sub data videlicet, quintodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus sui anno etiam quintodecimo, voluit, & inhibuit, ne quis in dictâ Societate, post emissâ ab eo, secundum illius Constitutiones, vota, five Professus, five Scholaris, aut Coadjutor Societatis hujusmodi esset, ad quemvis alium Ordinem, etiam per Sedem Apostolicam approbatum (Carthusiensium dumtaxat excepto) nisi de expressâ ejusdem Sedis, vel pro tempore existentis ipsius Societatis Præpositi Generalis licentia transferri, nec in illo recipi, aut retineri posset; ac

A Paulo III. prohibitum fuit universis PP. Jesuitis ingredi alium Ordinem, excepto illo Carthusiano, sine facultate S. Sedis, vel Præpositi Gener. sub certis pœnis & censuris in contravenientes tantum,

ipsum Societatis Generalis, & alii inferiores Præpositi per se, vel alios, ab ipsa Societate subterfugientes, & egressos, ac quoscumque dictæ Societatis Apostatas, reliquosque insolentes, qui id mereri viderentur, in quocumque habitu repositos excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus foret, auxilium Brachii Sæcularis invocare libere, & licite valerent. Et deinde piæ mem. Pio Papa Quarto etiam Prædecessori Nostro, pro parte clar. me. Sebastiani Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris ex tunc existentis Præpositi, & Personarum Societatis hujusmodi exposito, quod nonnullæ ejusdem Societatis Personæ animi levitate, ut credebatur, ductæ, ac quietem labori, cui pro excolenda, & propaganda Christiana Republica continuo erant expositæ, ac privatum commodum, tam publicæ, quam Societatis hujusmodi utilitati, indifere præferentes, fucatisque coloribus asserentes, se id facere ob frugem melioris vitæ, aut strictioris observantiæ, seu non obtenta Superiorum licentia ad alios Ordines transire posse jactabant, & forsitan tunc quidam de factis transferant, alii vero ambitiosa cupiditate moti, postquam se Deo dediderant sæculi libertatem quærentes, ad illud reverti, & in eo palam degere non dubitaverant, nec dubitabant, in animarum suarum detrimentum, ac Societatis prædictæ non modicum præjudicium. Quodque nisi opportuno aliquo remedio consuleretur, verendum erat, ne Societas ipsa, quæ in erudiendis suis impensa, & labore Viris, quæ Christianæ Reipublicæ prodesse, & Catholicam fidem in remotissimis partibus propagarent sedulo intendebat, taliter delusa caret Literatis, qui operam in Vineâ Domini, juxta ipsius Societatis Institutâ præstare solitam, valeret adimplere; idem Pius Prædecessor sub data videlicet Sexto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno sexto, quod nullus in dictâ Societate admittitur, post emissâ, ut præfertur, vota, five Professus, five Scholaris, five Coadjutor, cujuscumque status, gradus, conditionis ille foret, a dictâ Societate exire, aut recedere, etiam prætextu cujusvis Indulti a Sede Apostolica, seu illius Majoris Pœnitentiario, aut aliquo Nuncio, vel Legato etiam de Latere impetrati, & impetrandi, quod etiam ex tunc idem Pius Prædecessor subreptitium declaravit, absque expressâ Superioris sui licentia, etiam qualis colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris observantiæ, ad quemvis alium etiam Minorum, aut aliorum Fratrum Mendicantium, aut Cisterciensium, vel Sancti Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem transire, vel etiam per Superiores Ordinum hujusmodi, suorumque Monasteriorum (præfato Carthusiensium Ordine dumtaxat excepto) recipi se retineri posset, aut præsumeret, sub pœna excommunicationis, tam per recipientes, quam receptos, aut recedentes præfatos, ipso facto incurrenda, a qua præterquam in mortis articulo, ab alio quam Romano Pontifice, vel Superiore Societatis hujusmodi absolvi non posset, & secus facta non tenerent, nulliusque essent momenti; Et insuper, ut qui ab ipsa Societate ad Carthusianum infra tres menses, ad alium vero Ordinem de licentia prædictâ infra tempus eis a dicto Superiore præfigendum accedere, illosque actualiter ingredi, & si in illis permanere nollent, aut non possent, absque ulla mora ad dictam Societatem regredi tenerentur, sub pœna excommunicationis præfata, quam tam ipsi admitti, quam illos recipientes, vel eis auxilium, consilium, vel favorem præstantes etiam incurrerent. Et nihilominus si quis ex Religionis ipsius Societatis animo indurato aliquid in contrarium attentare præsumeret, vel a dictâ Societate post in ea emissâ Vota, ut præfertur, absque Superio-

A Pio IV. & V. idem vetitum fuit quoad Ordinem Carthusianorum quoque post elaplum certum tempus ab emissâ professione, & nisi adit expressus consensus Præpositi Gen., sub pœnis, & censuris tam in aiter facientes quam eorum receptores, & fautores.

ris licentia exiret, & in saculo, vel alio etiam Regulari Loco degeret, liceret dicto Generali, aliisque dictæ Societatis Superioribus eosdem transgressores, & exeuntes tamquam Apostatas etiam per auxilii brachii Sæcularis invocationem summarie, & sine figura Judicii ad dictam Societatem revocare, capere, & incarcerare, ac debita pœnitentiæ subicere Apostolica autoritate perpetuo statuit, ordinavit, & mandavit, prout in prædictis recol. mem. Pii Papæ Quini similiter Prædecessoris Nostri super Statuto, Ordinatione, & mandato hujusmodi, cum dictus Pius IV. Prædecessor, antequam ejus Literæ desuper conficerentur, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, confectis Literis plenius continetur. Et licet nullus præmissis contravenire debuisset, nihilominus, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Everardi Mercuriani Præpositi Generalis ejusdem Societatis petitio continebat, non desuerunt, qui versutis quibusdam Literas præfatas temere interpretantes, & periculose de dictæ Sedis potestate disputantes, eamque coarctantes sub prætextu videlicet, quod via perfectionis, instinctu Spiritus Sancti suggesta, præcludi minime possit, quodque Literæ hujusmodi solum intelligerentur, quando transfuga Societatis prædictæ in saculo vagarentur, non autem quando ad alia loca Regularia, præcipue Mendicantium, se reducerent, habitumque per ipsos Mendicantes gestari solitum susciperent, seu Professionem per eos emitti solitam, emitterent, aut emittere intenderent Regulares, ac idcirco se excommunicationis lætæ sententiæ in prædictis Literis irrogatæ vinculo nequaquam innodari, ac affici prætendant, in animarum suarum damnabile periculum, dictæque Societatis jacturam, & gravamen, ac plurimorum scandalum. Postmodum vero, cum ad brachium sæculare recurrunt, Principes, ac Magistratus temporales, necnon Judices, & Executores, aut Justitiæ Ministri, seu etiam vigore Privilegiorum ipsius Societatis, assumpti Conservatores contra Recipientes, & Retinentes hujusmodi, seu dantes consilium, auxilium vel favorem sub prætextu, quod ipsi sic excommunicati in eisdem censuras incidisse prius declarandi veniant, procedere recusant, sicque apostatandi aperitur, & fovetur occasio. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, æquum videri non debeat, ut qui ad fidei Catholicæ defensionem, & inter Gentiles propagationem cum divina gratia procurandam vocati, & in ea diu educati, & versati sunt, levi aliqua illusione, aut etiam gravi quacumque tentatione, vel laboris perferendi tædio, aut etiam Bonorum, & Dignitatum desiderio, & ambitione, ab opere juxta suam vocationem incepto desistant, aut ex acie pedem referant, maxime vero in Regionibus illis, in quibus messis quidem copia magna, Operariorum vero inopia maxima existit, ubi etiam res omnes spiritus errantis esse illusiones experimentum docuit. Nam eorum, qui ex illis partibus, prætextu ingressus in Carthusiensem Ordinem se subtraxerunt, nullus hætenus est illum ingressus; sed quidam sano consilio, & respicientia, magno Dei beneficio ducti, ad Societatem regressi sunt; alii vero in saculo, non sine animarum suarum periculo, & multorum scandalo, remanserunt. Quinimo simulato in Carthusiensem Ordinem, cui nulla Domus in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus reperitur, ingrediendi animo divagari, aut ad alium contra præmissa Religionis Ordinem se traducere non verentur. Quare pro parte dicti Everardi Nobis fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui piis, ac iustis supplicantium votis liben-

ter annuimus, præmissis obviare volentes, ipsamque Everardum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon singularum Literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, ipsasque Literas harum serie confirmantes, & ampliantes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut imposterum, tam in Orientalibus, & Occidentalibus Indiis, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam nullus ex admittis in ipsa Societate, sive Professus, sive Scholarius, sive Coadjutor, se ab eadem Societate quavis etiam perfectioris & melioris vitæ præsumptione, ac strictioris Ordinis prætextu, seu contemplatione, aut alia etiam iusta, & probabili, vel legitima causa, post emissam in dicta Societate vota, etiam simplicia, elapso ab eorum ingressu in Societate biennio emitti solita, absque nostra, aut Sedis præfata, seu dicti Everardi, vel pro tempore existentis ejusdem Societatis Præpositi Generalis, sive ab eo deputandi, vel deputandorum speciali, & in scriptis obtenta licentia sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis lætæ sententiæ, & aliis contra Apostatas quomodolibet inflatis, seu etiam aliis ab ipsis Præposito Generali, seu deputandis infligendis pœnis (a quibus excluso mortis articulo, si in illo decedere eos contingat, tantum, non nisi per pro tempore existentes Romanum Pontificem, aut dictæ Societatis Præpositum Generalem, seu ab eo deputandos hujusmodi absolvi possint, & aliter facta absolutio non teneat) subtrahere, aut exire nec se ad quempiam alium etiam Carthusiensem Ordinem hujusmodi præmissarum Literarum, aut cujusvis contra illarum dispositionem obtenti, & a dicto Præposito Generali non approbati Indulti vigore transferre audeat, seu præsumat. Sed qui ad alios Ordines, præterquam Carthusiensem in quacumque Orbis parte ab ipsa Societate hætenus se transtulerunt ad aliam, si & postquam moniti fuerunt, statim sub iisdem pœnis, nulla excusatione etiam infirmitatis, vel mora, aut forensi contentione, seu appellatione interjectis se reducere, & Superiorum correctioni subdere teneantur; quodque Professio per eos alibi, quam in dicta Societate emissam nullius sit momenti, nec vinculi. Et interim dicti effugientes, aut egressi nullis prorsus Ecclesiasticorum, aut Sæcularium, sive Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, vel Episcoporum, aut Imperatorum, Regum, Ducum, Principum, vel Magnatum quorumcumque servitiis, vel assistentiis se subicere & applicare, aut mancipari procurare, nec Beneficia Ecclesiastica quacumque, vel qualiacumque sint etiam simplicia, aut pensiones, seu quorumcumque fructuum, vel jurium reservationes, nec Officia etiam sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia recipere, & retinere, neque scholas tenere aut Pueros instituendos accipere, nec etiam confessiones audire, Sacramenta ministrare, aut prædicare, sive etiam perfunctorie nullatenus, nusquam, aut nusquam debeant, aut possint sub iisdem pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium discernimus, & declaramus; necnon eisdem tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, aliisque quavis dignitate, gradu, & honore præfulgentibus sub ingressu Ecclesiæ, ac quibusvis Ordinibus eorundem etiam Carthusiensem Præceptoribus, Capitibus, Generalibus, aliisque Superioribus, & Particularibus, ne quempiam ex dicta Societate in partibus extra Europam consistentibus ad eorum Ordines, seu Conventus,

A Greg. XIII. confirmantur recentia Constituciones, & idipsum denuo prohibetur Patribus Societatis extra Europam existentibus sub novis pœnis, ac tanto malo opportuna remedia decernuntur.

Versutis & dolis prædictis. Constituciones subinde deluse, & interpretata.

vel Domo quomodolibet transeantem, absque specialibus Præpositi Generalis, seu deputandorum hujusmodi, testimonialibus Literis, nullo jure, nullo sanctioris vitæ penso, aut conscientia, nullaque necessitatis causa recipere, vel retinere, etiam virtute cujuscumque gratiæ super hoc eis specialiter a Sede præfata, sub quibusvis clausulis, & decretis, ac derogatoriis derogatoriis, nisi præsentium Literarum expressa fiat mentio, concessæ, attentent sub similibus excommunicationis per eos, ac tam ipsis quam dictis effugientibus auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte dantes, ipso facto, & absque alia illorum declaratione, promulgatione, aut denunciatione faciendâ incurrendis pœnis inhibemus. Mandantes sub eisdem pœnis, ut hæctenus (præterquam tamen in dicto Carthusiensium Ordine) receptos etiam si habitum per recipientes gestari solitum susceperint, & Professionem per ipsosmet emitti consuetam emiserint, eidem Præposito Generali, vel deputandis hujusmodi id requirentibus, & petentibus statim, & absque alio Judicis ministerio, vel licentia Capitum Ordinum, eorumque Superiorum expectata, & quod excommunicatio, & pœnæ hujusmodi contra ipsos Recipientes, vel Retinentes, aut egressos, ac dantes consilium, auxilium, vel favorem inflicte veniant declarandæ, aut quolibet alio excogitabili prætextu cessante tradere, & consignare. Ac in eventum, in quem sic egressos ad alios Conventus, vel Domo transportare fecerint, aut permiserint, suis expensis, & periculis eos recipere, & restituere, damnaque ipsi Societati occasione hujusmodi illata resarcire debeant, & teneantur. Et insuper pro tempore existentibus Præposito Generali, ac aliis Superioribus dictæ Societatis, seu etiam eorum Conservatoribus, ut ad omne calumniæ genus obstruendum, & pro temporum, causarum, occasionum necessitate in eisdem partibus extra Europam occurrente, quarumcumque Censurarum, & pœnarum declarationes pro conservatione, & causa Privilegiatorum, & jurium, rerum, ac personarum ipsius Societatis tantum facere, & contra tales effugientes quibusvis juris, & facti remediis, & viis etiam per se, vel manu Secularium absque appellationis alicujus, quæ ex nunc, prout ex tunc, & e contra inita sit, & censeatur, admissione procedere, seu procedi mandare libere, & licite valeant, eisdem autoritate, & tenore concedimus. Decernentes singulas Literas præfatas alias in suo robore pristino remanere, ac præsentibus nullo unquam tempore de obreptionis, vel subreptionis vicio, aut intentionis Nostræ defectu notari, vel impugnari, suspendi, revocari, annullari, invalidari, aut ad viam Juris reduci, vel contra illas attentari posse, vel debere, sed illas perpetuo validas, efficaces, & illibatas, existere, & quoties aliquid contra eas extorqueri, & obtineri contigerit, toties easdem in pristinum statum restitutas, confirmatas, & innovatas, ac de novo etiam sub data per dictæ Societatis Superiores, vel Personas eligenda concessas, fore, & esse, ac in suo pleno, & integro robore, absque eo quod desuper impetranda sit a Sede prædicta illarum ulterior confirmatio, restitutio, revalidatio, vel nova concessio permanere. Sicque in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, a Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus:

Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, eorumque Superioribus, Conventibus, Dombus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolica potestate plenitudine, necnon consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, si de illis, ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata infert forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ ipsi Prædecessores in dictis suis Literis voluerunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu etiam Generalis Præpositi ipsius Societatis munitis, eadem proflus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, ampliationis, Decretorum, declarationis, inhibitionis, concessionis, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Kalendis Novembris, Pontificatus nostri Anno Octavo.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat præmissis nequaquam obstantibus aliquis ex dicta Societate nuper in eisdem Indiis præinsertarum Literarum observantiam, necnon censuras, & pœnas in eis contentas eludere, ac contemnere præsumperit ab ipsis cum insubstantibus prætextibus, falsisque interpretationibus appellando, asserens, quod Literis præinsertis per non usum derogatum fuerit, nulliusque valoris, & efficacæ existant, quippe quæ nec in jure communi, nec in Bullario, minuscule in prædictæ Societatis Instituto inserta reperiantur, & in casum, quo validæ essent, Jus commune in Capit. licet de Regularibus, ubi ad alium Ordinem zelo strictioris observantiæ transeundi facultas tribuitur, prævalere deberet, quodque cum ille quatuor votorum professus non sit, in dictis censuris minime comprehendatur; necnon ulterius ejusmodi præinsertæ literæ alteri privilegio admittendi Religiosos etiam Professos aliorum Ordinum diverso Ordini concessio derogare nequeant; ac tandem per eas legitimæ appellationes, & in casu denegatæ justitiæ non prohibeantur; sed manifesto frivole dumtaxat admitti nequaquam possint, ideoque dictus Michael Angelus Præpositus Generalis considerans simile exemplum maximum eidem Societati præjudicium in iisdem Indiis afferre posse in eventum, in quem alii dictis prætextibus, & subterfugiis uti vellent, ad hoc, ut a regulari obedientia, & a censuris prædictis sese eximant præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas pro firmiori illarum substantia, ac inviolabili observantia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nobis

In Indiis novo ausu relatæ Constitutiones falsis interpretationibus corruptuntur.

Preces Præpositi Gen.

propterea

propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur similes prætextus, effugia, fallasque interpretationes, quæ ad eludendam earumdem Literarum observantiam obtenderentur de medio submovere, ipsumque Michaellem Angelum Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui supra narrata mature perpenderunt, consilio præsertim Gregorii Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabiliter robor adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præsertim Constitutionis Greg. XIII.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem præsentas, ac præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in Literis præinsertis concessa sunt non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, sive Secretarii d. Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die I. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXX.

Confirmatur Decretum Capituli Gen. Ordinis SS. Trinitatis Redem. Captiv. Discalc. Congregationis Hispaniæ de mutatione Vestis Fratrum Donatorum.

Inn. XII. Const. ed. 1692., Mar. 1. P. 1. extat moderatio Constitutionis de nonnullis ad Habitum non recipiendis. Et hujus Pontificis Const. ed. 1720. Mar. 2. P. 20. agitur de tempore Officii Commissariorum Gen.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum novissimi Capituli Generalis nomine, quod alias in dicto Capitulo Generali juxta præscriptum primitivæ Regulæ dicti Ordinis Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha labentis anni celebrato inter alia salubriter statuta pro bono regimine ejus-

Dat. 6. Dec. 1719. An. 20.

Decretum præd. de mutatione vestis ex fusca in nigram, ac ejus confirmationis causæ referuntur.

dem Congregationis decretum fuit quod fratres Oblati, seu Donati, qui absque ulla professione, & voto in vita Regulari exercentur & ad statum Laicorum disponuntur, deposita exteriori veste, & habitu fusci coloris, quo hucusque usi sunt, imposterum alba veste ad instar aliorum fratrum ejusdem Congregationis, servata in reliquis antea habitus Donatorum forma, quæ etiam mutato colore sufficienter prædictos Donatos a laicis distinguit, utantur, & alios prout in dicto Decreto, quod presentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Decretum Capitulare prædictum ad servandam intra eundem Ordinem majorem habitus uniformitatem, & ad reddendos prædictos Donatos magis commodos, & ad aliqua ministeria idoneos, quæ propter diversum habitus colorem non satis decenter exhibere valent, tendant, per ejusmodi vero coloris mutationem non solum nihil Constitutionibus prædicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis derogetur, verum etiam eisdem maxime consulatur, cum Capitulo 6. earumdem Constitutionum indiscriminatim præcipiatur, quod exterior vestis, seu habitus fratrum prædictorum sit ex sago albo, nec pro Donatis exceptio ulla in Cap. 42. prædictarum Constitutionum §. 4., ubi de prædictis Donatis agitur, habeatur, ac proinde memoratus Procurator Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret: Nos eundem Procuratorem Generalem, ac vocales dicti Capituli generalis specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem prædicti Procuratoris Generalis, ac insuper informationem dilecti filii Nostri Aloysii Prioli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat. dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis factam viderunt, & examinaverunt consilio, Decretum a prædicto Capitulo Generali editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Præces Procuratoris, & Capituli Gen.

Confirmatio recentis Decreti.

Clausula.

§. 1. Decernentes easdem præsentas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,